

Arrest

nr. 195 499 van 24 november 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat Zouhaier CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve
Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 21 november 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 16 november 2017 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende bevel tot teruggrijving (bijlage 11) .

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Zouhaier CHIHAOUI en van advocaat Thomas SCHEURS, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 31 augustus 2017 werd verzoekster weerhouden door de met grenscontrole belaste overheden, omwille van het frauduleus gebruik van een reisdocument (gebruik van een Nederlands paspoort van een overleden persoon) en het gebrek aan overige identiteits- of reisdocumenten.

1.2. De verzoekster dient aan de grens een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

1.3. Op 31 augustus 2017 beslissen de met grenscontrole belaste overheden tot de binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

1.4. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde), beslist op 31 augustus 2017 tevens tot de vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.5. Op 6 september 2017 wordt het verzoek om internationale bescherming overgemaakt aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

1.6. Op 19 september 2017 weigert de adjunct-commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekster.

1.7. De verzoekster dient op 5 oktober 2017 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tegen voormelde weigeringsbeslissing van 19 september 2017. Bij arrest nr. 194.017 van 20 oktober 2017 wordt de weigeringsbeslissing bevestigd en weigert ook de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekster.

1.8. Op 9 november 2017 dient de verzoekster aan de grens een tweede verzoek om internationale bescherming in (bijlage 25quinquies).

1.9. Op 9 november 2017 neemt de gemachtigde opnieuw een beslissing houdende binnenkomstweigering met terugdrijving-asielzoeker (bijlage 11ter).

1.10. Op 10 november 2017 weigert de adjunct-commissaris-generaal om de meervoudige asielaanvraag van 9 november 2017 in overweging te nemen. Verzoekster dient hiertegen een beroep in bij de Raad dat hangende is onder rolnummer 212 766. Dit beroep wordt door de Raad behandeld in arrest nr. 195 514 van 24 november 2017.

1.11. Op 15 november 2017 beveelt de Raad bij arrest nr. 194.988 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van 9 november 2017 houdende binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker.

1.12. Op 16 november 2017 neemt de gemachtigde een beslissing tot terugdrijving. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekster op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 16.11.2017 om .17:00 uur, aan de grensdoorlaatpost

*.....,
werd door ondergetekende, ...*

mevrouw :

naam A voornaam R

(...-

afkomstig uit Khartoum via Cairo met MS725 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

x (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)2

Reden van de beslissing: Betrokkene reisde met een paspoort van Nederland op naam van K.Z.E.A., geb. op (...) die haar niet toebehoort (foto niet gelijkend - PN nr HV.55.RB.056971/2017) zij was derhalve niet in het bezit van een geldig reisdocument.

x (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing: Betrokkene reisde met een paspoort van Nederland op naam van K.Z.E.A., geb. op (...)die haar niet toebehoort (foto niet gelijkend – PV Nr HV.55.RB.056971/2017) zij was derhalve niet in het bezit van een geldig visum.

Opmerkingen: Overwegende dat betrokkene Soedan heeft verlaten in het bezit van een Nederlandse paspoort die aan haar niet toebehoort gezien geseind; dat dit document een vertrek-stempel d.d. 31.08.2017 van Soedan bevat en dat dit paspoort zal ook worden meegegeven bij terugkeer; overwegende dat betrokkene dan ook kan aantonen dat zij Soedan via een legale Soedanese grenspost heeft verlaten;

Overwegende dat de verslagen van Home Office stellen dat “the Khartoum based human rights organization advised that the authorities did not generally check for exit stamps on arrival[1]” (vrije vertaling: de Organisatie voor Mensenrechten gebaseerd in Khartoum het advies heeft gegeven dat de overheden in het algemeen de exitstempels niet controleren bij aankomst)

Overwegende dat de verslagen van Home Office ook stellen dat terugkerende asielzoekers kunnen ondervraagd worden door NISS bij hun terugkeer maar dat ze niet grondig zullen worden ondervraagd, maar enkel op deze basis; dat verschillende bronnen stellen dat ze geen weet hebben van terugkerende uitgeprocedeerde asielzoekers die zouden gefolterd worden door de Soedanese veiligheidsdiensten; overwegende dat er enkel een risico op foltering zou zijn indien de asielzoekers een risico zouden zijn voor de regering (zoals regeringstegenstanders of mensen die politieke acties hebben ondernomen in het buitenland[2];

Overwegende dat het CGVS heeft gesteld in haar beslissing inzake betrokkene’s asielaanvragen dat betrokkene allermint een activistisch politiek profiel kan worden aangemeten en dat zij kan ook niet aantonen wat er voor zorgde dat zij nu zich wel geëngageerd zou hebben ; dat er kan niet worden afgeleid dat zij actief bij de politieke ontwikkelingen in Soedan zou betrokken zijn en beschouwd zou worden als een opposant van het heersende regime; dat het dan ook ongeloofwaardig is dat zij enige activiteiten ontwikkeld zou hebben die haar onder de aandacht van de veiligheidsdiensten zou hebben gebracht;

Overwegende dat betrokkene niet kan aantonen dat zij een risico voor de regering vormt en dat zij dus aan een grondig ondervraging door de NISS bij haar terugkeer zal worden onderworpen en dat zij zal worden vastgehouden;

Betrokkenen kan dus niet aantonen dat zij een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een behandeling die schending van artikel 3 van het EVRM zou inhouden.

[1] HOME OFFICE, Country Policy and Information Note. Sudan: Rejected asylum seekers, punt 5.2.3, Augustus 2017,

[https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/635917/Country_and_Policy_Information_Note_-_Sudan_Rejected_Asylum_Seekers_August_2017.pdf], (geconsulteerd op 16.11.2017)

En HOME OFFICE AND THE DANISH IMMIGRATION SERVICE, Sudan. Situation of Persons from Darfur, Southern Kordofan and Blue Nile in Khartoum. Joint report of the Danish Immigration Service and UK Home Office fact finding missions to Khartoum, Kampala and Nairobi, Conducted February – March 2016, punt 2.3, augustus 2016,

[https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/566267/Sudan_project.pdf],(geconsulteerd op 16.11.2017)

[2] HOME OFFICE, 2017, punten 5.2.1, 5.2.2 en 6 en HOME OFFICE AND THE DANISH IMMIGRATION SERVICE, 2016, punten 2.2 en 2.6.”

1.13. Verzoekster is vastgehouden met het oog op verwijdering. Een repatriëring is voorzien op 24 november 2017 naar Khartoum.

2. Over de procedure.

De Raad merkt op dat, zoals supra in punt 1.13. werd aangegeven, verzoekster heden het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is en stelt tevens vast dat in de mate dat verzoekster het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, de verwerende partij het dringend karakter van onderhavige vordering niet betwist.

Bovendien stelt de Raad vast dat evenmin wordt betwist dat onderhavige vordering prima facie ingediend werd met inachtneming van de termijnen die voortvloeien uit een samenlezing van de artikelen 39/82, § 4, tweede lid, en 39/57, derde lid, van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

De Raad verwijst naar de vaststellingen supra onder titel "2. *Over de procedure*", waaruit blijkt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

3.3.1.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "*middel*" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.3.1.2. Daarenboven volgt uit artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid "*De kamervoorzitter of de rechter in vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.*"

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

3.3.2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM (materieel en procedureel luik). In een eerste onderdeel zet verzoekster de principes uiteen, in een tweede onderdeel gaat verzoekster over tot een toepassing ervan in onderhavig geval dat als volgt wordt toegelicht:

“Verzoekster toont duidelijk aan deel uit te maken van een kwetsbare en zwakke groep, zijnde terugkerende vrouwelijke asielzoekers, die in Soedan redelijkerwijze het risico lopen het voorwerp uit te maken van foltering of een vernederende of onmenselijke behandeling, strijdig met artikel 3 EVRM.

Algemene rapporten volstaan om het begin van bewijs te leveren aangaande het risico op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM, voor zover het bewijs betrekking heeft op enerzijds het voorhanden zijn van een systematische praktijk van behandelingen in de zin van artikel 3 EVRM ten aanzien van een welbepaalde kwetsbare groep (i), anderzijds het bewijs dat verzoekster tot die kwetsbare groep behoort, zijnde vrouwelijke asielzoekers die worden overgedragen naar Soedan (ii).

Het gegeven dat eens een Soedanees onderdaan in het vizier komt van de NISS, foltering en onmenselijke en vernederende behandeling een zeer reëel risico is, kan niet verwaarloosd worden. Dit blijkt onder meer uit het rapport van Amnesty International:

“In the last two years Amnesty International has documented large numbers of cases of arbitrary arrest and detention, torture and other forms of ill-treatment, as well as enforced disappearances and deaths in detention at the hands of the NISS. (...)Torture and other forms of ill-treatment have been systematic. (...)This report illustrates the serious human rights violations that continue to be committed by the NISS in Sudan, and the extensive powers as well as immunities NISS agents enjoy. It calls on the government of Sudan to amend its laws to guarantee the human rights of detainees and to repeal the 2010 National Security Act. This report calls on the government to reduce the powers of the NISS to information gathering, analysis and advice, to put an end to the continuing practice of human rights violations, to make sure that perpetrators are brought to justice, and to provide redress and reparations to victims and their families.” (Amnesty International, Agents of Fear: the National Security Service in Sudan, 2010)

Een bijkomend element dat verzoekster kwetsbaar maakt in geval van gedwongen terugkeer naar Soedan is haar geslacht. Dit geldt des te meer nu de Soedanese autoriteiten bijzonder repressief optreden ten aanzien van vrouwen.

“Sudan’s current Islamic government, dominated by the National Islamist Front (NIF) later renamed the National Congress Party (NCP), came to power by military coup in 1989. The regime espoused a strict Islamic ideology with little tolerance for secular politics. It stifled all protests, banned unions and political parties, purged the civil service, beefed up the national security service, and quickly became known for its highly repressive tactics, including arbitrary detentions in secret, illegal, security-run prisons, known as “ghost houses,” and for torture.

The impact on women was harsh: thousands of women were arbitrarily dismissed from their jobs, and various laws on guardianship, personal status, and public morality, imposed new restrictions on women’s inheritance, movement, travel, what they wear and how they behave in public “ (Human Rights Watch, “Good Girls Don’t Protest” - Repression and Abuse of Women Human Rights Defenders, Activists, and Protesters in Sudan, 23 March 2016, pg 14-15)

Voorts is foltering en onmenselijke behandeling voor vrouwen in detentie in Soedan endemisch: “Detainees and prisoners are at high-risk of torture and illtreatment by authorites, prison guards, police and military.” (SIHA, Women and Human Rights Conditions of Detainees and Prisoners in Sudan, pg.1)

“ • Biased enforcement: Women, particularly those from poor and marginalized communities, are disproportionately targeted for arrest under the Public Order Regime (POR) and Sudan Criminal Act.

• Rampant sexual violence: In detention centers and even in prison, sexual violence perpetrated by police, soldiers, and others in authority is rampant and is met with impunity.

• Differential treatment: Human rights violations are normalized within detention centers and prisons in Khartoum and severity of abuse appears to be rooted in racial, social, and economic status.” (SIHA, Women and Human Rights Conditions of Detainees and Prisoners in Sudan, pg.1)

Het is overigens duidelijk dat deze behandeling van vrouwen steeds onbestraft blijft: “Sexual violence ranging from threat of rape to actual rape by soldiers, security forces and prison wards, is endemic in Sudan’s detention facilities and demonstrates the clear gender bias of the Sudanese regime towards the rights of women. Sexual harassment and other forms of sexual assault have turned into a measure of the strategic crackdown on women, whereas generally perpetrated by security forces with impunity” (SIHA, Women and Human Rights Conditions of Detainees and Prisoners in Sudan, pg.3)

Dat straffeloosheid van seksuele mishandeling, foltering en onmenselijke behandeling eerder de regel dan de uitzondering is blijkt uit het volgende rapport eveneens: “Vaguely defined public morality crimes discriminate against women in Sudan, proscribing their manner of dress, limiting their movement and role in public life, and imposing humiliating corporal punishments of lashing and stoning, in violation of

international norms. The cases described in this report also highlight the broader problem of entrenched impunity for human rights abuses women face, including sexual violence.” (Human Rights Watch, “Good Girls Don’t Protest” - Repression and Abuse of Women Human Rights Defenders, Activists, and Protesters in Sudan, 23 March 2016, p.1)

Het als alleenstaande vrouw (in casu verblijft haar echtgenoot immers in Nederland), afgewezen asielzoeker, die op illegale wijze (zonder exit visa en met vals paspoort) gedwongen teruggestuurd worden naar Soedan brengt een risico op schending van art. 3 EVRM met zich mee. Bij terugkeer vinden er immers ongetwijfeld zeer strenge controles plaats, de afgewezen asielzoekers kunnen vastgehouden worden door de immigratiedienst en hierbij zelfs overgedragen worden aan NISS. Bij dit laatste is het dan niet ondenkbaar dat de NISS zelf de ondervraging leidt, des te meer het gebruik van een paspoort dat vals werd verklaard.

Er is voldoende naar recht aangetoond dat er een reëel risico is op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd.

De Raad oordeelde al in deze zaak, in dezelfde feitelijke omstandigheden, en op dezelfde aangehaalde rapporten, dat de verwijdering een schending inhield van artikel 3 EVRM.

“In casu heeft de verzoekster gezaghebbende en recente rapporten naar voor gebracht, zij werden opgesteld door internationale organisaties en hebben betrekking enerzijds op de specifieke situatie van teruggekeerde asielzoekers die op illegale wijze Soedan zijn uitgereisd en dus mogelijks kunnen worden vastgehouden bij hun terugkeer en anderzijds op de slechte behandelingen waarvan specifiek vrouwelijke gedetineerden in Soedan het slachtoffer kunnen zijn. Na een prima facie onderzoek van het voorliggende middel, meent de Raad dat de door de verzoekster voorgelegde elementen op het eerste gezicht voldoende indicaties bevatten van een mogelijk risico op een onmenselijke of vernederende behandeling. De in het middel vermelde rapporten worden door de verweerder in zijn nota met opmerkingen echter niet inhoudelijk onderzocht of beoordeeld in het licht van de bescherming die overeenkomstig artikel 3 van het EVRM dient te worden geboden. Aangezien de verweerder voorts niet betwist dat de verzoekster illegaal uit Soedan is vertrokken en hij evenmin betwist dat zij omwille van dit illegale vertrek gebeurlijk het risico loopt om te worden opgesloten en te worden onderworpen aan detentie of een gevangenisstraf tot 6 maanden, en bij gebrek aan enig concreet onderzoek inzake de door de verzoekster met gezaghebbende bronnen gestaafe behandelingen die zij als vrouwelijke afgewezen asielzoeker riskeer te ondergaan bij een gebeurlijke vasthouding of detentie in haar land van herkomst, dient te worden vastgesteld dat de verweerder op het eerste gezicht in deze stand van het geding nagelaten heeft om elke gerede twijfel weg te nemen omtrent een risico op schending van artikel 3 van het EVRM in geval van uitwijzing van verzoekster naar Soedan.” (RvV, 15 november 2017, nr. 194 988)

In de nieuwe bestreden beslissing meent de verwerende partij dat er geen risico is op schending van artikel 3 EVRM.

“overwegende dat betrokkene Soedan heeft verlaten in het bezit van een Nederlandse paspoort die aan haar niet toebehoort gezin geseind; dat dit document een vertrekstempel d.d. 31.08.2017 van Soedan bevat en dat dit paspoort zal ook worden meegegeven bij terugkeer; overwegende dat betrokkene dan ook kan aantonen dat zij Soedan via een legale Soedanese grenspost heeft verlaten;

Overwegende dat de verslagen van Home Office stellen dat ‘the Khartoum based human rights organisation advised that the authorities did not generally check for exit stamps on arrival’ (vrije vertaling : de organisatie voor mensenrechten gebaseerd in Khartoum het advies heeft gegeven dat de overheden in het algemeen de exitstempels niet controleren bij aankomst)

Overwegende dat de verslagen van Home Office ook stellen dat terugkerende asielzoekers kunnen ondervraagd worden door NISS bij hun terugkeer maar dat ze niet grondig zullen worden ondervraagd, maar enkel op deze basis; dat verschillende bronnen stellen dat ze geen weet hebben van terugkerende uitgeprocedeerde asielzoekers die zouden gefolterd worden door de Soedanese veiligheidsdiensten; overwegende dat er enkel een risico op foltering zou zijn indien de asielzoekers een risico zouden zijn voor de regering (zoals regeringstegenstanders of mensen die politieke acties hebben ondernomen in het buitenland;

Overwegende dat het CGVS heeft gesteld in haar beslissing inzake betrokkene’s asielaanvragen dat betrokkene allermint een activistisch politiek profiel kan worden aangemeten en dat zij kan ook niet aantonen wat er voor zorgde dat zij nu zich wel geëngageerd zou hebben; dat er kan niet worden afgeleid dat zij actief bij de politieke ontwikkelingen in Soedan zou betrokken zijn en beschouwd zou worden als een opposant van het heersende regime; dat het dan ook ongeloofwaardig is dat zij enige activiteiten ontwikkeld zou hebben die haar onder de aandacht van de veiligheidsdiensten zou hebben gebracht;

Overwegende dat betrokkene niet kan aantonen dat zij een risico voor de regering vormt en dat zij dus aan een grondig ondervraging door de NISS bij haar terugkeer zal worden onderworpen an dat zij zal worden vastgehouden;

Betrokkene kan dus niet aantonen dat zij een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een behandeling die schending van artikel 3 van het EVRM zou inhouden.”

Het dient te worden vastgesteld dat verwerende partij op geen enkel wijze het risico op detentie van verzoekster op duidelijke wijze weerleggen. In haar beslissing verwijst zij naar twee verschillende bronnen. Het eerste is het rapport van de UK Home Office van augustus 2017, wat een rapport betreft waar ook verzoekster naar verwijst om het tegendeel in voorliggend dossier te beweren. Het lijkt er dan ook op dat desbetreffende rapport geenszins “iedere twijfel [kan] weg(...)nemen in verband met de thans door de verzoekster naar voor gebrachte risico's” (RvV, 15 november 2017, nr. 194 988) en op selectieve wijze wordt aangehaald door de verwerende partij.

Het tweede rapport waar naar wordt verwezen betreft de situatie van personen van Darfur, Zuid Kordafan en de Blue Nile regio in Khartoum. Dit rapport dateert reeds van augustus 2016, doch het onderzoek van februari-maart 2016. Heden zijn we reeds anderhalf jaar later, waardoor derhalve kan getwijfeld worden aan de actualiteit van desbetreffende rapport en onderzoek. Er kan bijgevolg dus geen sprake zijn van een analyse van de huidige situatie. Bovendien betreft dit rapport een volledig andere kwetsbare groep en niet de terugkerende vrouwelijke asielzoekers.

Tenslotte dient het volgende te worden aangestipt:

- *“UNHCR was not able to verify whether any of the returnees had been detained.” Het dient vastgesteld worden dat beide rapporten waar de verwerende partij op steunt meermaals melding maakt van het gegeven dat desbetreffende informatie niet geverifieerd kan worden.*

- *“She raised her concerns with the State authorities throughout the visit and highlighted the consequences of lack of unfettered access, which made informationgathering and the obtention of frank testimony very difficult. The above-mentioned issues also reinforced the prevailing view that there are reprisals against informants who want to share information on human rights violations.” (Report of the Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences, on her mission to the Sudan, A/HRC/32/42/Add.1, 18 april 2016) Het is dan ook niet ondenkbaar dat verwerende partij geen onpartijdige informatie heeft kunnen verkrijgen, temeer gelet op het gegeven dat zij zich slechts baseert op twee rapporten, die overigens identieke inhoud vertonen en vermoedelijk een kopie van elkaar betreft.*

Bovendien wordt het risico op detentie alsook daarmee samenhangend het risico op seksueel geweld, geheel verkeerd ingeschat. Vooreerst wordt het gebruik van de valse identiteit geminimaliseerd. Bovendien stelt men op hypothetische wijze dat ze opnieuw met de valse identiteit kan binnenkomen. Dit is absurd en is een manifest onwettig om te oordelen dat ze alsnog weer gebruik kan maken van een “valse identiteit” om terug te keren naar Soedan.

Dat het minimale onderzoek door verwerende partij uitgevoerd dan ook niet kan voldoen aan de voorwaarden die gesteld worden door het artikel 3 van het EVRM. Dit artikel heeft immers te maken met waarborgen en niet louter met goede wil of met praktische regelingen. (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, §83) “Het is de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen om een vreemdeling naar zijn land van herkomst terug te drijven, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te voeren betreffende het risico op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling en dit op grond van de omstandigheden waarvan deze overheid kennis heeft of zou moeten hebben.” (RvV, 15 november 2017, nr. 194 988)

Verwerende partij heeft hier niet aan voldaan, voorliggend middel is derhalve gegrond.”

3.3.2.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“In casu wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de recente verslagen van Home Office (2017 en 2016) om te besluiten dat inderdaad niet blijkt dat afgewezen asielzoekers worden blootgesteld aan een risico op onmenselijke behandeling bij hun terugkeer.

Waar verzoekende partij op pagina 5 van het verzoekschrift aanvoert dat terugkerende asielzoekers in Soedan systematisch onderworpen worden aan folteringen wegens het vluchten uit Soedan is, kan er alleen maar vastgesteld worden dat die stelling onjuist is en zelfs haaks staat op het verslag van Home Office 2016 en 2017.

Immers wordt het profiel van mensen die geïdende worden door de Staatsveiligheid (NISS) in het rapport Home Office, augustus 2016, onder punt 3.2 welomschreven als volgt (zie p. 19):

“Een meerderheid van de bronnen stellen dat Soedanezen afkomstig van Darfour en de Two Areas die zich kritisch hebben uitgelaten over het regime en/of een politiek profiel hebben, kunnen geïdende (“monitored and targeted”) worden door de NISS in Karthoum... Een van de redenen waarom studenten worden aangepakt is omdat zij het meest politiek actief zijn en zeer kritisch waren voor de regering.

Bepaalde bronnen maken gewag van nog andere groepen, zoals personen verbonden met rebellengroepen, advocaten en journalisten, leiders van burgerbewegingen (civil society leaders) waaronder vrouwelijke activisten.

Een politiek profiel (political profile) wordt ook beschouwd als een risicofactor bij aankomst aan de luchthaven van Karthoum." (vrije vertaling)

Hieruit blijkt alvast dat teruggekeerde asielzoekers niet geïnterviewd worden omdat ze naar het buitenland zijn gegaan en/of omdat ze aldaar asiel hebben aangevraagd. Evenmin blijkt dat vrouwen of vrouwelijke asielzoekers geïnterviewd worden bij hun terugkeer zoals verzoekster beweert.

Het IOM (International Organisation for Migration) is zelfs zeer formeel dat terugkerende asielzoekers an sich géén problemen kennen in Soedan (Home Office, augustus 2016, p. 71):

"Asked whether seeking asylum abroad would cause a person from Darfur or the Two Areas problems with the authorities upon return, IOM replied that seeking asylum alone would not cause a person problem upon return." (vrije vertaling: gevraagd of terugkerende asielzoekers problemen kennen met de autoriteiten, antwoordt het IOM dat het indienen van een asielaanvraag op zich niet tot problemen leidt bij terugkeer".

Het African Centre for Justice and Peace Studies (ACPJ) stelt dat (enkel) politieke activisten het risico lopen om door de staatsveiligheid gearresteerd te worden, meer bepaald: advocaten, journalisten en studenten(organisaties), omdat deze groepen het meest politiek actief zijn. (p. 32, Home Office 2016)

Crisis Group stelt dat zij geen kennis hebben van schendingen van mensenrechten tegen gewone burgers van Darfour of van de Two areas. (p. 37, Home Office 2016) Zij bevestigen ook dat personen met een politiek profiel risico lopen op mishandeling (mistreatment).

"Most of the cases Crisis Group were aware of involved political figures or activists... however, Crisis Group considered that non-political persons from the Fur and Zaghawa tribes risked being perceived as rebel sympathisers." (p. 37, Home Office 2016)

In Home Office 2017, onder punt 5.2.1. staat uitdrukkelijk vermeld wat volgt:

"it is our firm belief that a failed asylum seeker, would not be at risk of further investigation on that basis alone." (vrije vertaling: wij zijn er stellig van overtuigd dat afgewezen teruggekeerde asielzoekers om die enkele reden géén risico lopen op verder onderzoek door de staatsveiligheid)

Vervolgens worden groepen teruggekeerde asielzoekers gedefinieerd die wel een dergelijk risico lopen, nl:

"having a record of contact with Sudanese opposition groups outside of Soudan

vrije vertaling: zij die contact houden met de Soedanese oppositie buiten Soedan of de aandacht hebben gewekt van de autoriteiten tijdens hun periode in het buitenland door steun te hebben betuigd aan de oppositie (opposition groups)".

In Home Office, augustus 2017, wordt onder punt 6.1.1. andermaal bevestigd door de Britse ambassade in Khartoum dat zij geen kennis hebben van onregelmatige behandelingen van teruggekeerde asielzoekers door de Soedanese autoriteiten."

Op basis van het rapport van Home office 2016 en 2017 moet vastgesteld worden dat politieke activisten en critici van de regering een risico lopen op een schending van de mensenrechten.

Evenwel wordt in de beslissing van de Commissaris-Generaal voor de vluchtelingen en Staatlozen van 19.09.2017 herhaaldelijk gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoekster dat zich zou hebben afgezet tegen de regering of negatief onder de aandacht zou gekomen zijn van de veiligheidsdiensten.

Ter illustratie worden de volgende passages uit de beslissing van het CGVS belicht:

- "Dit ondergraaft uw eigen (politiek) activisme reeds volkomen"
- "Er kan u allerminst een activistisch politiek profiel worden aangemeten"
- "Het is ongeloofwaardig dat u enige activiteiten zou hebben ontwikkeld die u onder de aandacht van de veiligheidsdiensten zou hebben gebracht"
- "Er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u actief betrokken was bij een groepering die trachtte mensen te overtuigen om zich af te zetten tegen het heersende regime"

- *Evenmin kan enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen vervolging te vrezen vanwege uw broer omdat hij u gewaarschuwd had zich niet met enige politieke activiteiten in te laten.*

Het is dan ook op zeer goede gronden dat het Bestuur geoordeeld heeft dat verzoekster allerminst een politiek profiel heeft en dat zij niet kan aantonen een risico (of een zgn. 'person of interest') te vormen voor de Soedanese regering.

Waar in het verzoekschrift een medisch attest als zgn. "nieuw stuk" wordt bijgebracht om aan te tonen dat verzoekster in het verleden wel slachtoffer was van foltering, moet opgemerkt worden dat het desbetreffend attest reeds werd voorgelegd in het kader van de tweede asielaanvraag, waarbij door het CGVS onder meer geoordeeld werd als volgt:

"Dat u op heden een medisch attest neerlegt, waaruit blijkt dat u verschillende littekens heeft op uw lichaam, weet het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw asielaanvraag evenwel niet te herstellen. Medische documenten kunnen immers geen uitspraak doen over het land waarin of over de precieze manier waarop u bepaalde letsels opgelopen zou hebben in het verleden. Dit gegeven zijnde, alsook gegeven de vaststelling dat uw relaas over het geheel geenszins geloofwaardig bevonden wordt, weet dit document bovenstaande vaststelling dan ook niet te wijzigen."

Het medisch attest kan bijgevolg evenmin afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekster niet politiek actief was en is en dat zij geen risico vormt voor de Soedanese regering en alleszins zo niet te beschouwen is.

Verzoekster verwijst anderzijds naar het gebrek aan een "exit visa" en stelt dat zij daardoor onder de aandacht van de staatsveiligheid zal komen bij controle aan de grens van de luchthaven van Khartoum.

Zij baseert zich daarvoor op het verslag van Home Office, augustus 2017 en verwijst naar passage 5.2.1.

Evenwel betreft die passage 5.2.1 het citaat van een brief van de Britse ambassade van 19 februari 2015, waarbij uitleg werd gegeven over de procedures van terugkerende, afgewezen Soedanese asielzoekers. Passage 5.2.1 moet uiteraard in haar geheel gelezen worden.

De volledige lezing toont aan dat terugkerende asielzoekers inderdaad de aandacht kunnen trekken van de autoriteiten wanneer zij bijvoorbeeld geëscorteerd worden, of beschikken over voorlopige reisdocumenten (emergency documents), of niet beschikken over een geldig exit visa.

Het is evenwel wel belangrijk om de navolgende alinea's in passage 5.2.1 te lezen die overigens deel uitmaken van dezelfde brief van de Britse ambassade:

"it is our firm belief that a failed asylum seeker, would not be at risk of further investigation on that basis alone. Die zgn. 'person of interest' wordt vervolgens uitdrukkelijk gekwalificeerd als iemand die "having a record of contact with Sudanese opposition groups outside of Sudan

vrije vertaling: iemand die contact houdt met de Soedanese oppositie buiten Soedan of de aandacht te hebben gewekt van de autoriteiten tijdens de periode in het buitenland door steun te hebben betuigd aan de oppositie (opposition groups)".

Bovendien wordt in passage 5.2.2 van home office, augustus 2017, verduidelijkt dat exit visa hun reden van bestaan hebben om de reismogelijkheden van 'high profile individuals' in het bijzonder deze individuen die vanuit politiek oogpunt ('political or security interest') belangrijk zijn, aan banden te kunnen leggen.

Het is vanuit die optiek, nl. het controleren van die zgn. high profile individuals, dat in passage 5.2.2 verder verduidelijkt wordt dat een teruggekeerde asielzoeker die zonder geldig exit visa reist, inderdaad ondervraagd kan worden door de Staatsveiligheid.

Echter, pas indien dat individu vervolgens een 'person of interest' blijkt te zijn zal deze gedetailleerd ondervraagd worden en kan deze zelfs naar het hoofdkwartier van de staatsveiligheid gebracht worden om verder ondervraagd te worden.

Aangezien moet worden vastgesteld dat verzoekster geen 'person of interest' is, riskeert zij nog altijd geen onmenselijke behandeling door de staatsveiligheid.

In passage 5.2.3 van Home Office 2017 wordt voorts benadrukt dat de grenspolitie nauwelijks het bestaan van exit visa controleert: "However the Khartoum based Human Rights Organisation advises that the authorities did not generally check for exit stamps on arrival

Samengevat:

- *Verzoekster toont niet aan te beschikken over een zgn. risico-profiel en/of een bedreiging te vormen voor de Soedanese regering.*
- *Hoewel zij niet over een geldig exit visa beschikt, vormt zij nog steeds geen bedreiging voor de Soedanese regering.*
- *Mensenrechtenorganisaties stellen dat in het algemeen niet wordt gecontroleerd of diegenen die aankomen in bezit waren van een exit visa.*
- *Indien zij door de Staatsveiligheid zou worden ondervraagd, zal zij niet als een risico voor de Soedanese regering beschouwd worden (cfr. Home Office 2016 en Home Office 2017, en de beslissing van het CGVS en de RVV inzake de asielprocedures)*

Voor zoveel als nodig wordt andermaal herhaald dat het CGVS en de RVV – in het kader van de asielprocedure- reeds oordeelden dat een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk wordt gemaakt noch dat een eventuele terugkeer naar het land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

Gelet op wat voorafgaat, werd terecht geoordeeld dat een reëel risico om te worden blootgesteld aan een schending van artikel 3 EVRM, niet aangetoond wordt.

Het eerste middel is niet ernstig.”

3.3.2.3. In casu voert verzoekster een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; adde EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Om het bestaan van een risico op behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM na te gaan, dienen de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, § 99, punt (c)).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van regeringsbronnen (EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, § 95, punt (d)).

Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, § 95, punt (d)).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de

praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 132. EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, § 95, punt (e)). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoonst van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van de verklaringen van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van een verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine).

Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet deze partij over de materiële mogelijkheid beschikken om te gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 366).

De door het EVRM geboden bescherming van de mensenrechten heeft te maken met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, § 83). Bovendien primeert artikel 3 van het EVRM op de bepalingen van de vreemdelingenwet (cf. RvS 22 december 2010, nr. 210.029).

Het is dan ook de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen om een vreemdeling naar zijn land van herkomst terug te drijven, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te voeren betreffende het risico op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling en dit op grond van de omstandigheden en gegevens waarvan deze overheid kennis heeft of zou moeten hebben (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

3.3.2.4. In het voorafgaande schorsingsarrest nr. 194.988 van de Raad van 15 november 2017 oordeelde de Raad als volgt:

“In casu heeft de verzoekster gezaghebbende en recente rapporten naar voor gebracht, zij werden opgesteld door internationale organisaties en hebben betrekking enerzijds op de specifieke situatie van teruggekeerde asielzoekers die op illegale wijze Soedan zijn uitgereisd en dus mogelijks kunnen worden vastgehouden bij hun terugkeer en anderzijds op de slechte behandelingen waarvan specifiek vrouwelijke gedetineerden in Soedan het slachtoffer kunnen zijn. Na een prima facie onderzoek van het voorliggende middel, meent de Raad dat de door de verzoekster voorgelegde elementen op het eerste gezicht voldoende indicaties bevatten van een mogelijk risico op een onmenselijke of vernederende behandeling. De in het middel vermelde rapporten worden door de verweerder in zijn nota met opmerkingen echter niet inhoudelijk onderzocht of beoordeeld in het licht van de bescherming die overeenkomstig artikel 3 van het EVRM dient te worden geboden. Aangezien de verweerder voorts niet betwist dat de verzoekster illegaal uit Soedan is vertrokken en hij evenmin betwist dat zij omwille van dit illegale vertrek gebeurlijk het risico loopt om te worden opgesloten en te worden onderworpen aan detentie of een gevangenisstraf tot 6 maanden, en bij gebrek aan enig concreet onderzoek inzake de door de verzoekster met gezaghebbende bronnen gestaafde behandelingen die zij als vrouwelijke afgewezen asielzoekster riskeert te ondergaan bij een gebeurlijke vasthouding of detentie in haar land van herkomst, dient te worden vastgesteld dat de verweerder op het eerste gezicht in deze stand van het geding nagelaten heeft om elke gereede twijfel weg te nemen omtrent een risico op schending van artikel 3 van het EVRM in geval van uitwijzing van de verzoekster naar Soedan.”

De Raad stelt, samen met verzoekster vast, dat de verweerder in de navolgende bestreden beslissing aangaande artikel 3 van het EVRM als volgt motiveert:

“Overwegende dat betrokkene Soedan heeft verlaten in het bezit van een Nederlandse paspoort die aan haar niet toebehoort gezien geseind; dat dit document een vertrek-stempel d.d. 31.08.2017 van Soedan bevat en dat dit paspoort zal ook worden meegegeven bij terugkeer; overwegende dat betrokkene dan ook kan aantonen dat zij Soedan via een legale Soedanese grenspost heeft verlaten;

Overwegende dat de verslagen van Home Office stellen dat “the Khartoum based human rights organization advised that the authorities did not generally check for exit stamps on arrival[1]” (vrije vertaling: de Organisatie voor Mensenrechten gebaseerd in Khartoum het advies heeft gegeven dat de overheden in het algemeen de exitstempels niet controleren bij aankomst)

Overwegende dat de verslagen van Home Office ook stellen dat terugkerende asielzoekers kunnen ondervraagd worden door NISS bij hun terugkeer maar dat ze niet grondig zullen worden ondervraagd, maar enkel op deze basis; dat verschillende bronnen stellen dat ze geen weet hebben van terugkerende

uitgeprocedeerde asielzoekers die zouden gefolterd worden door de Soedanese veiligheidsdiensten; overwegende dat er enkel een risico op foltering zou zijn indien de asielzoekers een risico zouden zijn voor de regering (zoals regeringstegenstanders of mensen die politieke acties hebben ondernomen in het buitenland[2];

Overwegende dat het CGVS heeft gesteld in haar beslissing inzake betrokkene's asielaanvragen dat betrokkene allermint een activistisch politiek profiel kan worden aangemeten en dat zij kan ook niet aantonen wat er voor zorgde dat zij nu zich wel geëngageerd zou hebben ; dat er kan niet worden afgeleid dat zij actief bij de politieke ontwikkelingen in Soedan zou betrokken zijn en beschouwd zou worden als een opposant van het heersende regime; dat het dan ook ongeloofwaardig is dat zij enige activiteiten ontwikkeld zou hebben die haar onder de aandacht van de veiligheidsdiensten zou hebben gebracht;

Overwegende dat betrokkene niet kan aantonen dat zij een risico voor de regering vormt en dat zij dus aan een grondig ondervraging door de NISS bij haar terugkeer zal worden onderworpen en dat zij zal worden vastgehouden;

Betrokkenen kan dus niet aantonen dat zij een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een behandeling die schending van artikel 3 van het EVRM zou inhouden.”

3.3.2.5. Verzoekster brengt hiertegen in dat zij behoort tot de kwetsbare groep van terugkerende vrouwelijke asielzoekers uit Soedan en zet uiteen dat zij bij haar verwijdering naar dit land een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling.

Zij stipt aan dat in de bestreden beslissing de verweerder op geen enkele wijze het risico op detentie van verzoekster op duidelijke wijze weerlegt.

In dit kader citeert de verzoekster vooreerst uit verschillende rapporten (Human Rights Watch “Good Girls Don’t Protest” Repression and Abuse of Women Human Rights Defenders, Activists, and Protesters in Sudan van 23 maart 2016 en van SIHA, Women and Human Rights Conditions of Detainees and Prisoners in Sudan) waarin onder meer gewag wordt gemaakt van een zeer hoog risico dat vrouwen in gevangenissen of in detentiecentra worden verkracht en gefolterd terwijl deze misbruiken niet worden bestraft.

Vervolgens stelt verzoekster dat er bij terugkeer naar Soedan strenge controles plaatsvinden waarbij afgewezen asielzoekers bij terugkeer vastgehouden kunnen worden door de Soedanese immigratiediensten en zelfs overgedragen kunnen worden aan de NISS.

Verzoekster wijst erop dat zij niet in het bezit is van een “exit visa” alsook in het bezit van “een vals paspoort” –waarmee wordt bedoeld dat zij in het bezit is van een Nederlands paspoort dat haar niet toebehoort– en dat zij gedwongen wordt teruggestuurd naar Soedan waar zij op illegale wijze is uitgereisd. Zij benadrukt haar hoedanigheid als alleenstaande vrouw. Haar echtgenoot verblijft immers in Nederland. Zij meent dat haar vrouwelijk geslacht een bijkomend element is dat haar kwetsbaar maakt in geval van gedwongen terugkeer daar, zoals uit voormelde rapporten blijkt, Soedanese autoriteiten bijzonder repressief optreden ten aanzien van vrouwen.

3.3.2.6. De verweerder baseert zijn beoordeling inzake een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM op twee rapporten die onderaan de bestreden beslissing in voetnoot worden vermeld.

Het betreft met name het rapport van het UK Home Office, “Country Policy and Information Note. Sudan: Rejected asylum seekers” van augustus 2017 (hierna: UK Home Office rapport 2017) en het rapport van het UK Home Office and the Danish Immigration Service, “Sudan. Situation of Persons from Darfur, Southern Kordofan and Blue Nile in Khartoum. Joint report of the Danish Immigration Service and UK Home Office fact finding missions to Khartoum, Kampala and Nairobi, Conducted February – March 2016” van augustus 2016 (hierna: UK Home Office-DIS rapport 2016). Beide rapporten werden door de verweerder per weblink geconsulteerd op 16 november 2017.

In het eerste UK Home Office rapport 2017 kan worden gelezen (punten 5.1.2. en 5.2.3.)

“A Canadian Immigration and Refugee Board information response of 18 July 2016 citing various sources noted: ‘In correspondence with the Research Directorate, a lawyer based in Khartoum provided excerpts of The Passport and Immigration Act 1994, which state the following information on exit procedures: ‘12. (1) Every person, who departs from the Sudan, shall have a valid exit visa...

(...)

‘EAC considered that lack of exit stamp in one’s passport would entail financial punishment, e.g. paying fines. Khartoum based Journalist advised that a person without an exit visa would be accused of breaching current passport regulations, which under the Passports and Immigration Law of 1994 was punishable with a fine or up to six months in prison, or both.” (eigen onderlijning)

Hieruit blijkt dat een uitreisverplichting, in de vorm van een exit visum, wordt opgelegd aan Soedanese onderdanen.

Dienaangaande merkt de Raad op dat noch de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen noch de verweerder op enig ogenblik verzoeksters Soedanese nationaliteit hebben betwist. In de nota met opmerkingen wordt als dusdanig ook niet betwist dat de verzoekster haar land van herkomst, Soedan, heeft verlaten zonder voorafgaandelijk in het bezit te zijn gesteld van een eigen Soedanees paspoort met exit visum terwijl het evenmin ter betwisting staat dat deze feiten volgens Soedanese wet strafbaar zijn gesteld met onder meer een geldboete of gevangenisstraf tot 6 maanden. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder dat de verzoekster aan de Belgische grens werd staande gehouden omdat zij reisde met een Nederlands paspoort dat haar niet toebehoorde, met name van de overleden eerste echtgenote van haar Nederlandse man, en dus gebruik maakte van een valse identiteit.

3.3.2.7. De vraag stelt zich of verzoekster bij terugkeer zal worden gecontroleerd op het in bezit zijn van een exit visum, dit is een van de Soedanese overheid vooraf verkregen toelating tot vertrek.

In de bestreden beslissing wordt gesteld:

“Overwegende dat de verslagen van Home Office stellen dat “the Khartoum based human rights organization advised that the authorities did not generally check for exit stamps on arrival[1]” (vrije vertaling: de Organisatie voor Mensenrechten gebaseerd in Khartoum het advies heeft gegeven dat de overheden in het algemeen de exitstempels niet controleren bij aankomst)”

Volgens deze informatie, vermeld in punt 5.2.3. van het UK Home Office rapport 2017, zou dus blijken dat Soedanese overheden niet op algemene wijze de exitstempels controleren bij aankomst.

Hier staat tegenover wat wordt gesteld in punt 5.2.1. van het voormelde rapport, waarnaar tevens wordt verwezen in de bestreden beslissing, en dat in zijn geheel als volgt kan worden gelezen:

“A letter from the British Embassy dated 19 February 2015 clarified the returns procedures for rejected asylum seekers: ‘It is the understanding of the British Embassy in Khartoum that for any individual identified as a failed asylum seeker it is standard procedure to have their documents removed and detained for investigation by the immigration authorities for a period of up to 24 hours upon arrival at Khartoum International Airport. Should the investigation reveal any previous criminal activity or other nefarious reason for their original departure, the returnee is blacklisted from leaving Sudan again. If the crime is outstanding, they will be arrested. If a crime is not outstanding or the investigation does not reveal anything the returnee would be released by immigration. ‘While we have received no definitive answer on how a failed asylum seeker would be identified, things that would draw the attention of the authorities would include, but not be limited to: the use of an emergency travel document; having no valid exit visa in passport; or, being escorted into the country. ‘It is our understanding that any intervention by the National Intelligence and Security Service (NISS) would necessarily await the outcome of the immigration procedures. It is our firm belief that a failed asylum seeker, including an individual that had been subject to investigation by the immigration authorities on return, would not be at risk of further investigation by NISS on that basis alone. We do know however, that returnees can be subjected to further questioning by security should they be determined to be a potential person of interest. While it is difficult to offer a definitive statement on who would fall into such a category, activities likely to be of interest would include: being of previous interest to the authorities (in which case they may appear on a travel watch list); having a record of contact with Sudanese opposition groups outside of Sudan; or, having attracted the attention of the authorities during time overseas including through engagement with opposition groups within the diaspora.’”

Verder kan in punt 5.2.2. van het voormelde rapport, waarnaar ook wordt verwezen in de bestreden beslissing, worden gelezen: *“The [National Intelligence and Security Service] NISS has a significant presence at Khartoum International Airport and reviews the documentation of all individuals exiting or entering Sudan.*

(...)

DFAT understands that if a failed asylum seeker who did not obtain an Exit Visa prior to leaving Sudan was to be returned, they would likely be questioned by the NISS. If an individual was of interest to the Government they would likely be questioned by the NISS in detail, including potentially being taken to NISS Headquarters for further questioning.

‘Overall, DFAT assesses that an individual would come to the attention of the authorities if they did not leave Sudan with a valid ‘Exit Visa’ or were of specific interest to the authorities.’”

De Raad stelt vast dat, gezien wat wordt uiteengezet in punten 5.1.2, 5.2.2 en 5.2.3, het UK Home Report 2017 aldus geen uitsluitel biedt op de vraag of verzoekster bij terugkeer al dan niet zal worden onderworpen aan een controle door de Soedanese immigratiediensten van het in bezit zijn van een exit visum.

De Raad herinnert eraan dat indien de betrokken vreemdeling elementen aanbrengt betreffende een reëel gevaar om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM, het dan aan de nationale overheid is om elke twijfel hieromtrent weg te nemen en om zowel de algemene situatie in een land als de omstandigheden eigen aan het geval van de betrokken vreemdeling te onderwerpen aan een nauwgezet onderzoek (EHRM 13 december 2016, Paposhvili t. België, § 187; EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, § 99, punt (b)).

Verzoekster kan dan ook worden gevolgd waar zij betoogt: *“Het eerste is het rapport van de UK Home Office van augustus 2017, wat een rapport betreft waar ook verzoekster naar verwijst om het tegendeel in voorliggend dossier te beweren. Het lijkt er dan ook op dat desbetreffende rapport geenszins “iedere twijfel [kan] weg(...)nemen in verband met de thans door de verzoekster naar voor gebrachte risico’s” (RvV, 15 november 2017, nr. 194 988) en op selectieve wijze wordt aangehaald door de verwerende partij.”*

Op basis van de informatie in het voormelde UK Home rapport kan op het eerste gezicht niet worden uitgesloten dat verzoekster, doordat ze geen eigen Soedanees paspoort met exit visum heeft, het risico loopt te worden geïdentificeerd als een afgewezen asielzoeker of een persoon die onregelmatig in het buitenland verblijft. Het is dan een standaardprocedure dat documenten worden afgenomen en dat betrokkenen worden vastgehouden voor ondervraging en onderzoek door de Soedanese immigratiediensten voor een periode tot 24 uur.

Verzoekster kan aldus, reeds in deze fase, het risico lopen om te worden vastgehouden voor onderzoek en ondervraging door de Soedanese immigratiediensten. Verder riskeert verzoekster, omwille van het feit dat ze geen eigen Soedanees paspoort met exit visum heeft, onder meer een financiële straf of een gevangenisstraf tot 6 maanden, zoals voorzien in de Soedanese wetgeving.

Aan deze vaststelling wordt geen afbreuk gedaan door het gegeven dat teruggekeerde asielzoekers in deze fase nog niet worden ondervraagd door de NISS daar de NISS de uitkomst van de immigratieprocedure afwacht, noch door het gegeven dat teruggekeerde asielzoekers, op deze basis alleen, geen risico lopen om verder te worden ondervraagd door de NISS.

3.3.2.8. In de bestreden beslissing wordt ook nog gesteld: *“Overwegende dat betrokkene Soedan heeft verlaten in het bezit van een Nederlandse paspoort die aan haar niet toebehoort gezien geseind; dat dit document een vertrek-stempel d.d. 31.08.2017 van Soedan bevat en dat dit paspoort zal ook worden meegegeven bij terugkeer; overwegende dat betrokkene dan ook kan aantonen dat zij Soedan via een legale Soedanese grenspost heeft verlaten;”*

De verweerder lijkt hiermee in wezen aan te geven dat verzoekster, bij terugkeer, enige vasthouding door de Soedanese immigratiediensten kan vermijden door het Nederlandse paspoort voor te leggen waarin op 31 augustus 2017 een vertrek-stempel werd geplaatst om hiermee aan te tonen dat zij Soedan *“via een legale Soedanese grenspost”* heeft verlaten.

Verzoekster betoogt dat het gebruik van een valse identiteit wordt geminimaliseerd en dat het absurd is en manifest onwettig is om te oordelen dat zij weer gebruik kan maken van een valse identiteit om terug te keren naar Soedan. Verzoekende partij stelt ter terechtzitting dat het *“hallucinant”* is van verweerder om van verzoekster te vragen gebruik te maken van een valse identiteit en haar zo aan te zetten tot het plegen van een misdrijf.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt onduidelijkheid over de wijze waarop verzoekster naar haar land zal worden teruggebracht. Evenmin kan uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijken of verzoekster met geldige reisdocumenten op haar naam zal terugkeren naar Soedan waarbij daarnaast het Nederlandse paspoort zal worden *“meegegeven”*.

Zoals ter terechtzitting door de raadsman wordt aangestipt, heeft verzoekster gebruik gemaakt van een valse identiteit, met name een Nederlands paspoort dat haar niet toebehoort, om Soedan te verlaten, hetgeen een misdrijf is.

Indien verzoekster bij terugkeer in Soedan het Nederlandse paspoort voorlegt om aan te tonen dat ze “*via een legale Soedanese grenspost*” is vertrokken, dan riskeert dit uit te komen. De Raad dient er immers van uit te gaan dat vreemdelingen (Nederlanders) wel systematisch worden gecontroleerd aan de Soedanese grens zodat, zoals reeds in België het geval was, meteen ook opvalt dat verzoekster niet op de foto in het Nederlandse paspoort lijkt.

De Raad merkt verder nog op dat de verwerende partij er bovendien van uitgaat dat het bezit van een vertrek-stempel voldoende aantoont dat aan de Soedanese uitreisverplichtingen is voldaan. Echter de vertrek-stempel is *in casu* geen bewijs dat een exit visum, een vooraf van de Soedanese overheid verkregen toelating tot vertrek, werd verkregen. Met een vertrek-stempel kan, zoals de bestreden beslissing terecht stelt, wel worden vastgesteld dat verzoekster met het Nederlands paspoort via een officiële grensovergang is vertrokken. Door echter gebruik te maken van een Nederlands paspoort, terwijl verzoekster enkel de Soedanese nationaliteit bezit, heeft verzoekster zich evenwel onttrokken aan de uitreisverplichtingen die op Soedanese onderdanen rusten om bij het verlaten van Soedan naast een geldig paspoort ook in het bezit te zijn van een exit visum, wat opnieuw een overtreding van wettelijke bepalingen inhoudt (zie punten 5.1.2. en 5.2.3. van het hoger gemelde UK Home Office rapport 2017).

De Raad stipt bij deze ook aan wat wordt gesteld in punt 5.2.1. van het UK Home Office rapport: “*Should the investigation reveal any previous criminal activity or other nefarious reason for their original departure, the returnee is blacklisted from leaving Sudan again. If the crime is outstanding, they will be arrested.*”

Het hoeft geen betoog dat verzoekster, indien zij de voorgestelde handelswijze van verweerder volgt, meer risico loopt om zich bloot te stellen aan vasthouding door de Soedanese immigratiediensten en een eventueel zwaardere gevangenisstraf of de onmogelijkheid om op een later ogenblik haar land te kunnen verlaten in het kader van gezinshereniging met haar Nederlandse familie.

In het licht hiervan kan verzoekster dan ook dienstig verwijzen naar de gezaghebbende en recente rapporten die naar voren werden gebracht, die werden opgesteld door internationale organisaties en die betrekking hebben op de slechte behandelingen waarvan specifiek vrouwelijke gedetineerden in Soedan het slachtoffer kunnen zijn, en waarvan de verweerder kennis had of had moeten hebben. De Raad stelt vast dat deze rapporten door de verweerder in zijn nota met opmerkingen niet inhoudelijk worden onderzocht of beoordeeld in het licht van de bescherming die overeenkomstig artikel 3 van het EVRM dient te worden geboden.

3.3.2.9. Na een prima facie onderzoek van het voorliggende middel, meent de Raad dat de door de verzoekster voorgelegde elementen op het eerste gezicht voldoende indicaties bevatten van een mogelijk risico op een onmenselijke of vernederende behandeling.

Aangezien (i) de verweerder niet betwist dat de verzoekster illegaal uit Soedan is vertrokken, met name door gebruik te maken van valse identiteit, d.i. een Nederlandse paspoort dat haar niet toebehoort; (ii) verweerder niet betwist dat zij niet in het bezit is van een eigen Soedanees paspoort met exit visum en dus niet heeft voldaan aan de uitreisverplichtingen voor Soedanese onderdanen (iii) niet kan worden uitgesloten dat zij omwille van dit illegale vertrek gebeurlijk het risico loopt om te worden opgesloten en te worden onderworpen aan een vasthouding tot 24 uur of een geldboete of gevangenisstraf tot 6 maanden; (iv) niet eenduidig kan blijken uit de bestreden beslissing of verweerder verder meent dat verzoekster bij terugkeer naar Soedan gebruik kan maken van het Nederlandse paspoort dat haar niet toebehoort; (v) verzoekster daardoor riskeert dat haar misdrijf uitkomt en zij een bijkomend misdrijf pleegt, hetgeen haar risico op vasthouding door de Soedanese immigratiediensten of een zwaardere gevangenisstraf verhoogt; en (vi) bij gebrek aan enig concreet onderzoek inzake de door de verzoekster met gezaghebbende bronnen gestaafde behandelingen die zij als vrouw riskeert te ondergaan bij een gebeurlijke vasthouding of detentie of gevangenisstraf in haar land van herkomst, dient te worden vastgesteld dat de verweerder op het eerste gezicht in deze stand van het geding nagelaten heeft om elke gereede twijfel weg te nemen omtrent een risico op schending van artikel 3 van het EVRM in geval van uitwijzing van de verzoekster naar Soedan. De Raad herinnert eraan dat het verbod van foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, gewaarborgd artikel 3 van het EVRM, absoluut is.

Daar, gelet op het geheel van de overwegingen die voorafgaan, op het eerste gezicht nog onvoldoende onderzoek werd gevoerd naar het actueel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM, lijkt de verzoekster bijgevolg in deze fase van het geding een verdedigbare grief gegrond op artikel 3 van het EVRM te hebben. Daardoor is het enige middel op het eerste gezicht ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte is bijgevolg voldaan.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze laatste voorwaarde is onder meer vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM. Te dezen is dit het geval.

4. Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat aan de drie voorwaarden om de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 november 2017 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende bevel tot terugnrijving, zoals supra in punt 3.1 in herinnering is gebracht, is voldaan.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 november 2017 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende bevel tot terugnrijving (bijlage 11), wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

Voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. H. VAN GOETHEM,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

M. MAES

